



Folia n. 26 27-3-09  
Dierbare huisgenoten

Studenten en huisdieren, het is een voor de hand liggende combinatie, maar we weten er weinig van. Het is snakken naar een verantwoorde wetenschappelijke studie over frequentie en type, functie en lengte van de relatie, positieve en negatieve effecten op studie en studentenwelzijn. Prachtige werkstukken liggen er voor het oprapen: De Hond en Lichaamsbeweging van Studenten. Een vergelijkende studie van energiebalansen; Het Houden van Huisdieren als Onderdeel van Psychotherapie bij Onvoldoende Hechting; De Hamster als Identificatiesymbool van de Rechtenstudent; De Effecten van Reptielen op Allergenen bij Berstejaarstudenten; Genetische Variatie en Hybridisatie bij het Inkruisen van Katten in Studentenhuishoudens, enzovoort. Om nog maar te zwijgen over sinistere casestudies over het misbruiken van katten voor het in de werkelijkheid uitvoeren van gedachte-experimenten met Schrödingers kat.

Helaas blijft het, wat de UvA betreft, gissen naar de relatie student en huisdier. Uiteraard heb ik mijn informanten opdracht gegeven tot infiltratie in diverse studentenhuizen en antikraakwoningen aan de grachten en tot participerende observatie in mensa, bibliotheek en vereniging. Deze selectieve waarnemingen leveren een schier eindeloze rij poezen op, meestal gehouden door meisjes of behorend tot het collectief van het studentenhuus, in alle kleuren, van alle gezindten en met elke tailleomvang. Honden zijn er ook, blaffend, kwispelend, opdringerig en als ze klein zijn piesend op de toch al niet schone vloerbedekking. Minder vaak zien we hamsters en padden. Een enkele, eenzame parkiet is gesignaleerd, en er is een speciaal geval van het voeren van halftamme tropische vogels in het Vondelpark, maar die kunnen we niet tot de huisdieren rekenen. In de categorie exotica komen de terraria, de spinnen en leguanen, slangen en andere reptielen. Tot slot vonden we buiten de gemeentegrenzen nog een studentenhuus met geiten en kippen.

Ik hou het erop dat katten bij UvA studenten het meest voorkomende studentendier zijn. Over de verklaring kunnen we alleen speculeren. Het schijnt dat de structuur van het kattenbrein meer dan dat van andere huisdieren op het mensenbrein lijkt, hoewel het relatief kleiner is. In ieder geval moet het onafhankelijke karakter van katten, die niettemin uit zijn op veel aandacht, velen aanspreken. En misschien is er nog iets: sociaal betrokken als Amsterdamse studenten zijn, kunnen zij vast geen weerstand bieden aan een smachtend kijkende, licht getraumatiseerde poes uit het asiel.

**Louise O. Fresco is universiteitshoogleraar duurzame ontwikkeling.**